

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**Agenția Națională de
Administrare Fiscală****Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc _____ / _____ 2011
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. IAȘI
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Iași sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată prin adresa nr..... din, înregistrată la instituția noastră sub nr..... din, de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L. IAȘI** cu sediul în municipiul Iași,, județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod unic de înregistrare

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din, de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași.

Obiectul contestației îl reprezintă suma totală de lei, compusă din:

- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către administratorul societății, dl. Y și poartă amprenta ștampilei societății, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de ..., cu adresa nr..... pe care administratorul societății a semnat de primire, depusă în copie la dosarul cauzei și data depunerii contestației,, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr..... și la AIF în data de sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul nr..... din privind propunerea de soluționare a contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**

IAȘI, semnat de conducătorul organelor de inspecție fiscală care au încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași prin care se propune respingerea contestației, ca neîntemeiată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.R.L. IAȘI contestă obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din, reprezentând impozit pe profit în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei, precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei, motivând în susținerea contestației următoarele:

1. Referitor la profitul impozabil suplimentar în sumă de lei aferent anului 2008 și lei aferent anului 2009, respectiv diferența de impozit pe profit în sumă de lei și la accesoriile aferente în sumă de lei.

Societatea susține faptul că, în mod greșit organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile înregistrate privind amortizarea, energia electrică și servicii de întreținere și îngrijire spațiu verde aferente “Bazei de agrement ...”, pentru anul 2008 și cele reprezentând energie electrică, obiecte de inventar și contravaloare chirie înregistrate în anul 2009, pe motiv că societatea nu a înregistrat la respectiva adresă punct de lucru și nu a realizat venituri din închirieri.

De asemenea, societatea contestatoare consideră că în mod justificat a înregistrat contravaloarea acestor cheltuieli aferente imobilului, menționând prevederile art.21 și art.24 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, conform cărora “amortizarea fiscală aferentă unui mijloc fix amortizabil este considerată deductibilă la calculul impozitului pe profit în cazul în care este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative”.

Societatea contestatoare susține că Baza de agrement ... nu mai îndeplinea toate condițiile materiale (pereți igrasiați, vopsea și zugrăveala scorojite, infiltrații de apă, ferestre și uși neermetice) pentru a fi închiriat terților, astfel încât societatea a fost nevoită să efectueze în decursul anului 2008 lucrări de investiții în vederea punerii în funcțiune.

Lucrările de investiții pentru imobil au fost continuate și în 2009 deși acesta a trecut în proprietatea domnului Y conform sentinței

judecătorești din ianuarie 2009, dar rămâne în folosința societății, justificând înregistrarea pe cheltuieli a energiei electrice, obiectelor de inventar și a chiriei plătite domnului Y.

Prin urmare, consideră că nu există argumente în fapt sau în drept pentru a se susține constatările organelor de inspecție fiscală care au stabilit un profit impozabil suplimentar în sumă de lei aferent anului 2008 și lei aferent anului 2009, respectiv diferența de impozit pe profit în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei.

2. Referitor la diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei și la accesoriile aferente în sumă de lei, societatea aduce următoarele argumente:

Consideră că are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor reprezentând consum de energie electrică și obiecte de inventar subliniind faptul că lucrările de investiții s-au efectuat pentru îmbunătățirea și mărirea suprafeței închirabile în scopul obținerii de venituri impozabile, aceste cheltuieli reflectându-se în final în prețul de închiriere.

Prin urmare, societatea contestatoare solicită admiterea contestației și desființarea în întregime a Deciziei de impunere nr.din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, urmare a inspecției fiscale efectuate la S.C. X S.R.L. IAȘI pentru perioada 01.01.2008 - 31.12.2010, au constatat următoarele:

Societatea a înregistrat în evidența contabilă în anul 2008:

- cheltuielile privind amortizarea în sumă de .. lei pentru imobil "Clădire bază de agrement ..." , fără să declare punct de lucru la această adresă și fără ca societatea să realizeze venituri din închirieri, conform obiectului de activitate, nici de altă natură, neprezentând documente în timpul controlului din care să rezulte că mijlocul fix participă la realizarea de venituri. Suma a fost considerată nedeductibilă fiscal fiind astfel încălcate prevederile art.21 alin.(1) și ale art.24 alin.2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- cheltuielile privind energia electrică consumată la același imobil "Clădire bază de agrement ..." , în sumă de lei, fără să declare punct de lucru la această adresă și fără ca societatea să realizeze venituri din închirieri, conform obiectului de activitate, nici de altă natură, neprezentând documente în timpul controlului din care să rezulte că mijlocul fix participă la realizarea de venituri fiind încălcate prevederile art. 21 alin.(1) și ale art.24 alin.2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea serviciilor de întreținere și îngrijire spațiu verde Bază de agrement ..., înregistrate în contul 628 "Cheltuieli cu serviciile prestate de terți", în valoare de lei, considerată nedeductibilă fiscal, fiind încălcate prevederile art. 21 alin.(1) și ale art.24 alin.2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Considerând aceste cheltuieli în valoarea totală de lei, în anul 2008, ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă totală de lei și obligațiile de plată accesorii aferente în sumă totală de lei.

Societatea a înregistrat în evidența contabilă în anul 2009:

- cheltuieli privind energia electrică consumată la același imobil "Clădire bază de agrement ...", în sumă de lei deși clădirea a fost scoasă din evidența contribuabilului și a fost trecută în proprietatea domnului Y , urmare sentinței civile nr..... a Judecătoria Iași, rămasă definitivă și irevocabilă la data de 14.01.2009, încălcând prevederile art.21 alin. (1) și ale art.24 alin.(2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- cheltuieli cu obiectele de inventar la Baza de agrement ... în valoare de ... lei, considerată nedeductibilă fiscal deoarece imobilul a fost scos din patrimoniul și evidența societății, nu a fost declarat punct de lucru la această adresă și nu au fost realizate venituri, conform obiectului de activitate, fiind încălcate prevederile art. 21 alin.(1) și ale art.24 alin.(2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-c/v chirie plătită domnului Y în baza contractului nr....., înregistrată în cont 612 "Cheltuieli cu redevențe și chirii" pentru terenul și clădirea din Iași, Copou, în valoare de ... lei, respectiva locație nefiind declarată punct de lucru sau sediu social și nu au fost realizate venituri, fiind încălcate prevederile art. 21 alin.(1) și ale art.24 alin.(2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Considerând aceste cheltuieli în valoarea totală de lei, în anul 2009, ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă totală de lei și obligațiile de plată accesorii aferente în sumă totală de lei.

Totodată, considerând că imobilul nu participă la realizarea operațiunilor taxabile ale societății, deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei din facturi reprezentând consum de energie electrică aferent acestuia și lei tva aferentă achizițiilor de obiecte de inventar la Baza de agrement ... s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe

valoarea adăugată aferentă în sumă totală de lei dedusă în anul 2008 și în anul 2009.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pe perioada verificată imobilul Baza de agrement ... nu a îndeplinit condițiile de mijloc fix amortizabil prevăzute la art.24 alin.2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, toate cheltuielile efectuate la respectiva locație fiind nedeductibile fiscal (amortizarea, energia electrică, întreținerea gazonului) și nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Ca urmare, în baza Raportului de inspecție fiscală din, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere nr din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru diferențele constatate, respectiv:

- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2008 – 31.12.2010.

S.C. X S.R.L. IAȘI are ca obiect de activitate declarat „Închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate”, cod CAEN 6820.

1. Referitor la profitul impozabil suplimentar în sumă de lei aferent anului 2008 și lei aferent anului 2009 respectiv diferența de impozit pe profit în sumă de lei și la accesoriile aferente în sumă de lei.

Urmarea inspecției fiscale efectuate pe perioada 01.01.2008 - 31.12.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă totală de lei și accesoriile aferente în sumă de lei, considerând nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile înregistrate de societate reprezentând:

- cheltuielile privind amortizarea pentru imobil “Clădire bază de agrement ...”, rezultând suma de lei, înregistrată în anul 2008;
- cheltuielile privind energia electrică consumată la același imobil “Clădire bază de agrement ...”, în sumă de lei în 2008, și în sumă de lei în 2009;
- contravaloarea serviciilor de întreținere și îngrijire spațiu verde Bază de agrement ..., înregistrate în contul 628 “Cheltuieli cu serviciile prestate de terți”, în valoare de lei, în anul 2008;
- cheltuieli cu obiectele de inventar la Baza de agrement ... în valoare de lei, în anul 2009;

- c/v chirie plătită domnului Y în baza contractului nr....., înregistrată în cont 612 "Cheltuieli cu redevențe și chirii" pentru terenul și clădirea din Iași, Copou, în valoare de lei, în anul 2009.

1.1. Referitor la cheltuielile privind amortizarea în sumă de lei înregistrate în anul 2008 precum și la cele privind energia electrică consumată la imobilului "Clădire bază de agrement ...", respectiv în sumă de lei în 2008 și în sumă de lei în 2009, la cheltuielile cu serviciile de întreținere și îngrijire spațiu verde Bază de agrement ... , în valoare de lei și cheltuielile cu obiectele de inventar la Baza de agrement ... în valoare de lei, în anul 2009 și c/v chiriei plătită domnului Y în baza contractului nr....., înregistrată în cont 612 "Cheltuieli cu redevențe și chirii" pentru terenul și clădirea din Iași, Copou, în valoare de lei, în anul 2009, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, S.C. X S.R.L. Iași a înregistrat sumele menționate pe cheltuieli de exploatare, în condițiile în care nu a declarat la respectiva adresă punct de lucru și nu s-au realizat venituri din închirieri, conform obiectului de activitate, nici de altă natură, astfel încât cheltuielile efectuate să fie destinate veniturilor impozabile.

În fapt, S.C. X S.R.L. IAȘI a înregistrat în anul 2008 pe cheltuieli de exploatare, amortizare în sumă de lei aferentă imobilului "Clădire bază de agrement ...", în anul 2008 suma de lei și în anul 2009 suma de lei reprezentând cheltuieli privind energia electrică consumată la același imobil "Clădire bază de agrement ...", contravaloarea serviciilor de întreținere și îngrijire spațiu verde, în valoare de lei, în anul 2008 și cheltuieli cu obiectele de inventar la Baza de agrement ... în valoare de lei, în anul 2009 și c/v chirie pentru terenul și clădirea din Iași, Copou în valoare de lei, în anul 2009.

Organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil aferent perioadei verificate, deoarece societatea nu a declarat la această adresă punct de lucru, nu a realizat venituri din închirieri, conform obiectului de activitate, nici de altă natură, neprezentând documente în timpul controlului din care să rezulte că mijlocul fix participă la realizarea de venituri.

S.C. X S.R.L. Iași susține că aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit deoarece imobilului "Clădire bază de agrement ..." nu mai îndeplinea la vremea respectivă condițiile materiale pentru a fi închiriat terților, astfel încât societatea a fost nevoită să efectueze în decursul anului 2008 "lucrări de investiții în vederea punerii în funcțiune".

Prin adresa nr. din, organul de soluționare competent a solicitat societății contestatoare ca, în termen de cinci zile de la primirea adresei, să depună în completarea dosarului cauzei precizări cu

privire la motivele de fapt și de drept și dovezile pe care se întemeiază contestația așa cum prevede art. 206, alin.(1),lit.c) și d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa de răspuns nr....., înregistrată la instituția noastră sub nr. societatea susține că locația “Baza de agrement ...” a fost pregătită din punct de vedere funcțional pentru închirierea către terți și pentru mutarea sediului social al societății, modificare care nu a mai fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului. In susținerea argumentelor sale, societatea menționează prevederi legale aplicabile de la 01.01.2010, respectiv Ordinul nr. 3.055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene care nu susțin constatările din perioada verificată, respectiv 2008 și 2009, depunând documente care nu sunt relevante.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

și ale art. 21 alin. (1) din același act normativ, unde se stipulează:

„Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]”

Având în vedere cele de mai sus se reține că, pentru a fi încadrate ca fiind deductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile trebuie să fie aferente veniturilor realizate.

Ori, potrivit constatărilor consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr..... din, în perioada supusă verificării societatea nu a realizat venituri din închirierea acestui imobil, conform obiectului de activitate, nici de altă natură, neprezentând documente în timpul controlului din care să rezulte că mijlocul fix participă la realizarea de venituri.

Astfel că nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației afirmația societății contestatoare potrivit căreia locația “Baza de agrement ...” a fost pregătită din punct de vedere funcțional pentru închirierea către terți și pentru mutarea sediului social al societății, **modificare care nu a mai fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului.**

Se mai reține faptul că, în conformitate cu prevederile art. 74 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“Contribuabilii au obligația de a declara organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile, înființarea de sedii secundare.”, iar potrivit prevederilor art.5 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în altă publicație, acolo unde legea dispune astfel.

(2) Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune terților actele ori faptele neînregistrate, în afară de cazul în care face dovada că ele erau cunoscute de aceștia.”

De asemenea, potrivit prevederilor art.24 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

“Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;[...]”

Față de cele prezentate mai sus, societatea avea obligația de a declara înființarea unui punct de lucru la adresa respectivă, precum și obligația de a face dovada că spațiul respectiv a fost utilizat pentru desfășurarea unei activități în vederea realizării de venituri impozabile, pentru a deduce cheltuielile privind amortizarea și cele privind energia electrică, cheltuielile de întreținere și îngrijire spațiu verde, etc.).

Astfel se reține că, legal, organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit următoarele sume reprezentând cheltuieli aferente imobilului “Baza de agrement ...” , respectiv:

pentru anul 2008:

- lei reprezentând contravaloare energie electrică;
- lei reprezentând contravaloarea amortizare;
- lei reprezentând servicii de întreținere și îngrijire spațiu verde și

pentru anul 2009:

- lei reprezentând contravaloare energie electrică ;
- lei reprezentând contravaloare obiectele de inventar ;
- lei reprezentând chirie plătită domnului Y în baza contractului nr....., pentru terenul și clădirea din Iași, Copou.

În concluzie, având în vedere reținerile de la punctul **III.1.1.** din prezenta decizie, rezultă că, legal organele de inspecție fiscală au stabilit

diferența de impozit pe profit în sumă totală de lei, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

1.2. Referitor la accesoriile în sumă de lei contestate, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, se reține faptul că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece a fost reținut în sarcina societății contestatoare debitul reprezentând impozitul pe profit în sumă de lei, societatea datorează și accesoriile aferente, conform principiului de drept "**accesoriul urmează principalul**", urmând a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și la accesoriile aferente în sumă de lei:

2.1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei din facturi reprezentând consum de energie electrică și lei tva aferentă achizițiilor de obiecte de inventar la "Baza de agrement ...", cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru această sumă în condițiile în care societatea nu a făcut dovada că bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate realizării operațiunilor taxabile.

În fapt, în perioada 01.08.2008 - 31.12.2010 **S.C. X S.R.L. IAȘI** a înregistrat în evidența contabilă și a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor reprezentând contravaloare energie electrică și achizițiilor de obiecte de inventar pentru imobilul "Baza de agrement ...".

Organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor servicii deoarece la adresa respectivă nu a declarat punct de lucru, imobilul nefiind folosit pentru realizarea operațiunilor sale taxabile.

Societatea contestatoare susține că are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, considerând că în mod greșit organele de inspecție fiscală au constatat că imobilul nu era folosit pentru realizarea de operațiuni taxabile.

În drept, potrivit prevederilor art. 145 alin.(2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare :

„Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Având în vedere dispozițiile legale redate mai sus, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate este deductibilă doar în situația în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Se mai reține faptul că, în conformitate cu prevederile art. 74 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“Contribuabilii au obligația de a declara organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile, înființarea de sedii secundare.”, iar potrivit prevederilor art. 5 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în altă publicație, acolo unde legea dispune astfel.

(2) Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune terților actele ori faptele neînregistrate, în afară de cazul în care face dovada că ele erau cunoscute de aceștia.”

Față de cele prezentate mai sus, pentru a **justifica** exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor, societatea avea obligația de a declara înființarea unui punct de lucru la adresa respectivă, precum și obligația de a face dovada că spațiul respectiv a fost utilizat pentru desfășurarea unei activități în vederea realizării de venituri impozabile.

Așa cum s-a reținut și la pct. **III. subpunctul 1.1.** din prezenta decizie, documentele depuse de societate prin adresa de răspuns nr.61/29.09.2011 nu schimbă situația de fapt constatată de către organele de inspecție fiscală deoarece, societatea nu a justificat că imobilul respectiv a fost utilizat în perioada supusă verificării pentru realizarea operațiunilor sale taxabile, întrucât, în primul rând, nu și-a materializat intenția de a realiza venituri în spațiul respectiv prin declararea acestuia ca punct de lucru, iar în al doilea rând, în perioada supusă verificării nu a înregistrat venituri din închiriere.

Ca urmare, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată.

2.2.Referitor la accesoriile în sumă de lei contestate, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, se reține faptul că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece a fost reținut în sarcina societății contestatoare debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, societatea datorează și accesoriile aferente, conform principiului de drept **"accesoriul urmează principalul"**, urmând a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de lei lei reprezentând:

- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.